

**Centrum uměleckých aktivit Hradec
Králové**

HARMONOGRAM

2023

**Galerie GzG, Hradec Králové, Tomkova
139/22**

Výstavní program na rok 2023

Centrum uměleckých aktivit Hradec Králové / Galérie GzG
HARMONOGRAM 2023 – Artist Lab

Termín trvání projektu: 22. 1. 2023 – 31. 12. 2023

22.2. - 22. 04. 2023

1. Ukrajinské umělkyně z rezidence Artist in need

Název: HEROIAM SLAVA! / Sláva hrdinům!

Umělci: **Kateryna Mamchur, Yulya Kisil, Oksana Proshutia**

Kurátorka: Tamara Moyzes

01.05. - 28.07. 2023

2. Vietnamská umělkyně

Název: Domov mé matky není můj domov

Umělkyně: **Lê Thị Hoài**

Kurátorka: Tamara Moyzes

01.08. - 31.10. 2023

3. Queer Art

Název: Slibovali jsme si lepší budoucnost

Umělkyně: **Kristián Németh**

Kurátorka: Tamara Moyzes

05.11. - 31.12 2023

4. Romska umělkyně

Název: “Baví mě být” / VHL Syndrom

Umělec: **Věra Duždová Horváthová**

Kurátorka: Tamara Moyzes

Popis projektu

Název projektu: Galerie GzG

Termín a místo konání projektu: Leden 2023 – Prosinec 2023

Galerie GzG, Tomková 139/22, Hradec Králové, 500 03

Obsah a cíl:

Galerie GzG je galerií současného umění a laboratoří, která zkoumá aktuální společenské otázky a témata. Věnuje se politickému umění a artivismu. Podporuje a vystavuje mimo jiné umělce, kteří kvůli svým aktivitám mají ve svých domovských zemích problémy vystavovat (Artist in Need). Je místem výstav, setkávání a diskuzí. Usiluje o propojení lidí z různých sociálních a kulturních bublin. Hlavní myšlenkou galerie je propojovat mezioborově aktivní lidi, kteří reagují na společenská, sociální a politická témata s Královéhradeckým krajem a regionem. Jednou z myšlenek galerie GzG je zkoumat umění a aktivismus v hlavním městě a zároveň v regionu, porovnat rozdíly, nebo naopak to co region s hlavním městem v tomto tématu spojuje.

Centrum uměleckých aktivit a Artist Lab pokládají důraz na mezioborovost, spolupráci na uměleckých projektech s neziskovými organizacemi, přes umění otevírají aktuální společenské otázky a propájají hlavní město s Královéhradeckým krajem a regionem, tyto společné faktory jsou pevným základem jejich vzájemné spolupráci.

Kurátorská koncepce:

Aktivistické umění, Kreativní aktivismus, Umělecký aktivismus, Kreativní odpor, Umělecký aktivismus, Kultura odporu, Zapojené umění, Participativní umění, Sociální angažované umění, Umění založené na komunitě, Experimentální komunity, Umění dialogu, Umění intervence, Sociální angažované participativní umění, Umění spolupráce, Kontextové umění, Sociální praktiky atd'...

„Exploze měn je víc než jen příznakem bolesti rostoucí mladé umělecké formy; poukazuje na konfliktní linie a na různé konstrukce sebeidentifikací, předpokládané v rámci diskurzu dědictví a jeho kořenů.“

- Florian Malzacher

Kterékoliv jméno bychom si pro tuto „rostoucí mladou uměleckou formu“ vybrali, jediné je jisté, že tato forma umění potřebuje mezioborovou komunikaci. Naše galerie ve spolupráci s Univerzitou Karlovou přináší profesionály v jednotlivých oborech a dává jim prostor k vytváření dialogu na téma menšiny, společenského či globálního dění od osobního až k veřejnému. Každý umělec přináší se sebou svůj kulturní mikro-kosmos, kterým nás vpouští k jinému, neznámému. A to skrz témata, které na globální úrovni společně sdílíme, jako je svoboda, sociální média, ekologie, strach, genderová rovnost, atd.

Výstavní program na rok 2023 - anotace jednotlivých výstav (s uvedením kurátorského týmu a vystavujících umělců):

22.2. - 22. 04. 2023

1. Ukrajinské umělkyně z rezidence Artist in need

Název: HEROIAM SLAVA! / Sláva hrdinům!

Umělci: Kateryna Mamchur, Yulya Kisil, Oksana Proshutia

Kurátorka: Tamara Moyzes

*** Během vernisáže proběhne performance umělkyně Kateryni Mamchur ***

Rezidence "Artist in need" vznikla v rámci platformy Akademie výtvarných umění pro Ukrajinu ve spolupráci s Institutem umění – Divadelním ústavem, Artist Labem a MeetFactory. Naší společnou snahou bylo pomoci profesionálním umělcům a umělkyním, kteří ze své rodné země utekli před válkou. Poskytli jsme jim po dobu 6 měsíců, pracovní místo, ateliér a ubytování a zajistili jim tak minimální životní jistotu. Výběr umělců nebyl snadný, umělkyni Oksanu Proshutiu jsme vybírali a podpořili jako jednu z množství umělců, kterým se podařilo vlastními silami uprchnout na začátku války do Prahy. Katerynu Mamchur a Yulyu Kisil jsme vybírali pomocí nově vzniklých seznamů umělců – žadatelů o podporu a rezidenci, ty nám zpřístupnila INI Project a mezinárodní organizace Artist at Risk, kterou Artist Lab reprezentuje v rámci České Republiky. Kateryna Mamchur a Yulya Kisil rozhodně řešili sociální a společenská témata v jejich tvorbě i před válkou, avšak Mamchur reprezentuje na výstavě HEROIAM SLAVA! / Sláva hrdinům! dílo ve kterém poprvé využívá jazyk uměleckého aktivismu. Její performance nazvaná „Pro ruské manželky / Денацифікація“, se uskutečnila 10.07. 2022 před Ruskou ambasádou v Praze. Performance poukazuje na fakt, že znásilňování je masovou zbraní ruských vojáků. Na video-záznamu z performance vidíme ženy v bílých šatech, které si svlékají své spodní kalhotky naproti ruské ambasádě, vzápětí je zavěšují na plot ambasády spolu s prstenem a dopisem. Performerky své osobní předměty zanechávají jako dobrovolné dary pro ruské manželky.

HERO I AM SLAVA!

Sláva hrdinům!

Umělci: Kateryna Mamchur, Yulya Kisil,
Svitlana Reinish, Antik Danov

Kurátorka / Curator:

Tamara Moyzes

Vernisáž / Opening

16.08. 2022 v 19:00h.

Výstava potrvá do 22.10. 2022

Artivist Lab, Kampus Hyberská,
Hyberská 4, Prague 1

ARTIVIST LAB

MINISTERSTVO
KULTURY

DU

PROJEKT

MAJESTROVSTVO
PRÁGA

MAJESTROVSTVO
PRÁGA

MAJESTROVSTVO
PRÁGA

MAJESTROVSTVO
PRÁGA

MAJESTROVSTVO
PRÁGA

MAJESTROVSTVO
PRÁGA

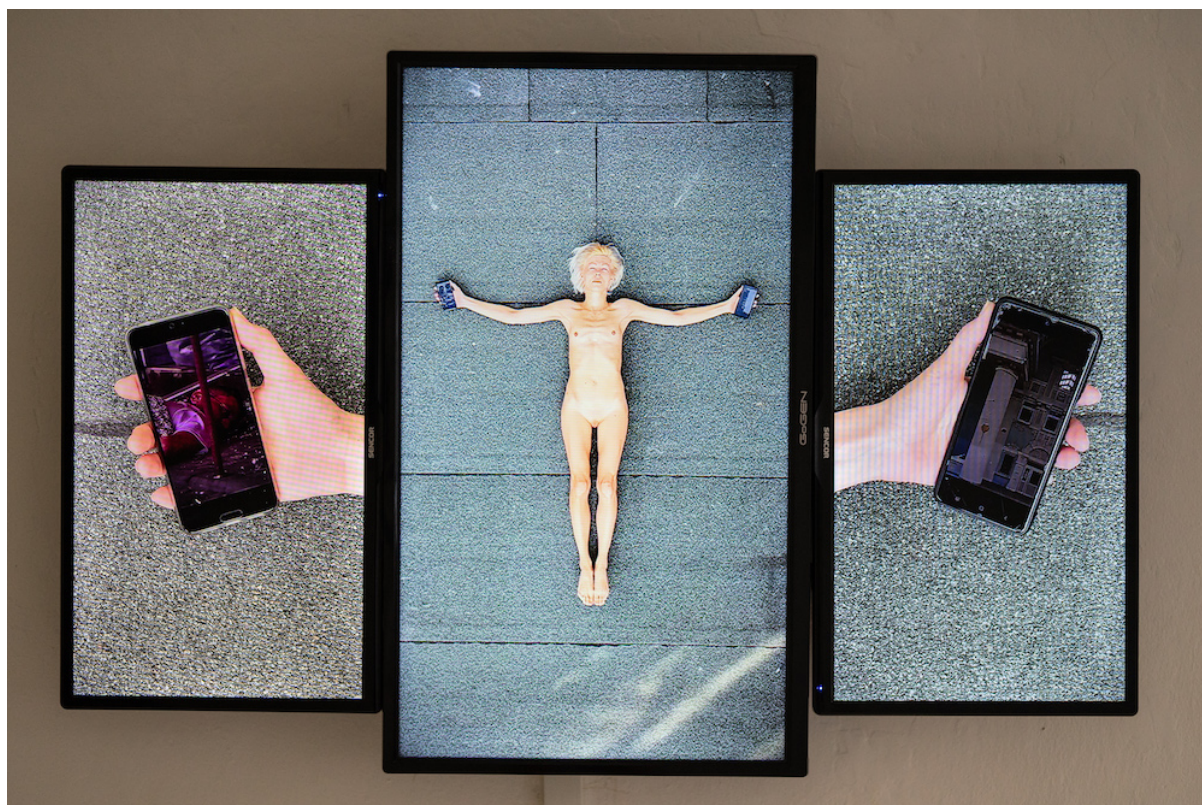
Mediální partner

FLASH
ART

Během stále přetrvávající války ruští vojáci nosí svým manželkám jako trofeje osobní předměty od žen, které znásilnili či zabili na Ukrajině. Silná výpověď umělkyně Kate Mamchur je výkřikem: „Už znásilňujte naše ženy, my vám dobrovolně předáme naše kalhotky a prsteny!“ Mamchur prezentuje na výstavě zároveň i tiskoviny a fotografie s názvem Banning / Zákaz, které tematicky přímo navazují na její performance, reflektující masové znásilňování, ale zároveň otevírá otázku etiky zákazu zveřejňování drastických válečných fotografií na Facebooku či Instagramu, jelikož v online prostoru tyto materiály jsou pro každého snadno nahratelné na síť, či dostupné.

Yulya Kisil ve video instalaci nazvané Triptych, (název odkazuje na ikonografii a na oltářní obrazy) propojila tři videosekvence, střední, liturgicky nejdůležitější zobrazuje ukrajinskou nahou ženu v postoji ukřižovaného Ježíše, v obou rukou držící chytrý telefon. Pravá a levá část triptychu nám odhalují, že ukřižovaná žena drží v rukou záznamy z války, zničené budovy, města, zabití, poranění či osamělé děti. Tyto video záznamy nám připomínají fakt, že pomocí technologie prožíváme válku v přímém přenosu, ale naše bezmocnost zastavit válku se nezměnila od vzniku lidstva. Druhé video „Siréna / Siren“ od Yulye Kisil, je krátkou

rekonstrukcí traumatu způsobeného zážitkem z bombardování. V Čechách máme každou první středu v měsíci zkoušku sirén, pořád jsem si říkala, co se stane, když začne opravdu reálná válka? Všichni jsme zvyklí na sirény, nám tento zvuk neevokuje žádné reálné ohrožení. Začátkem vpádu Ruského vojska na Ukrajinu sirény v Čechách přestaly, jejich nepřítomnost ve mně naopak vzbuzovala pocit ohrožení. Začali k nám do Čech přijíždět tisíce Ukrajinských uprchlíků traumatizovaných z reálné války, v mezičase jsme sirénu zase obnovili. Tato krátká rekonstrukce popisuje, jak první sirénu v Čechách prožívali ti, kteří se před bombami opravdu museli skrývat v úkrytech.

Performerka Kateryna Mamchur a multimedialní umělkyně Yulya Kisil se zabývaly v jejich předválečné tvorbě tématy, jakými jsou feminismus, městský prostor či společenským a sociálním tematům. Díla tří kolegyně z rezidence jsou osobní reflexí války. Každodenní strach o své blízké, nebo smutek kvůli těm, které ztratili, nebo ztratit ještě mohou, je nepopsatelný a obávám se že i přes umělecká díla nepřenositelný.

Kateryna Mamchur

Kateryna Mamchur se narodila v roce 1990 v ukrajinském městě Melitopol. Vysokoškolský titul obdržela na Fakultě ukrajinské a cizí filologie, výtvarných umění a designu Dniperské národní univerzity Olese Hončara. Jistou dobu také studovala obor Ilustrace na Uměleckoprůmyslové škole Projector v Kyjevě. Momentálně se zaměřuje na performance a ilustraci. Performativní umění studuje od roku 2017. V rámci vlastní tvorby experimentuje s transparentností a neviditelností. Využívá materiály, jako je voda a polyetylen, zabývá se soužitím v městském prostoru a zkoumá dopady měst nebo míst obecně na performativní činnost. Věnuje se konceptu těla jako materiálu v umění, feminismu, umění chůze, městského plánování a souvisejícím tématům. K účasti na skupinových performance zve i další performery.

Yulya Kisil

Studovala na Škole současného umění v Kyjevě na Ukrajině. Yulya Kisil je multimediální umělkyně, která se zabývá sociálními tématy, ve svých dílech poukazuje na ty, na které společnost už dávno zapomněla. V projektu „Duch bez domova“ z roku 2018 povýšila do hodnosti božstva nejzranitelnější lidi s nedostatkem osudu, jako jsou sirotci, lidé s postižením, alkoholici, narkomani atd.

Oksana Proshutia

Oksana Prošutya se narodila 10. října 1980 v ukrajinském Kyjevě. V rámci vlastní umělecké praxe dbá na obsah sebe sama, zápletku, situaci, symboliku a metafory. Ráda si vymýšlí různé postavy. Během dosavadní kariéry se zabývala různými obory – pracovala jako interiérová designérka, ilustrátorka, divadelní a filmová scénografka, tatérka, kurátorka, malířka obrazových scénářů a tvůrkyně šperků s využitím techniky minankari. Po narození svých tří dětí neměla na tvorbu čas. Tehdy začala s rychlokresbou skic přírody apod. a záhy se do této činnosti zamilovala. Ve stejné době přišla s nápadem vyobrazit život hraček poté, co z nich děti vyrostou. Tím se zrodila série „No toys“ (Žádné hračky). V dílech se snaží docílit rovnováhy mezi vnitřním obsahem a vnějšími projevy lidí, situací a pohledů. Domnívá se, že díky umělecké tvorbě dochází k emocionálnímu propojení mezi autorem a divákem, který nad jeho dílem rozjímá. V roce 2019 založila výtvarný ateliér, kde učí děti kreslit a vnímat krásu v okolí. Loni zase věnovala hodně času a pozornosti improvizacímu divadlu Black Square. Dramatu propadla již v útlém věku a se vším, co se nedokáže vměstnat na papír, spoléhá na plastický jazyk divadla.

Partneři rezidence “Artist in need”:

Institut umění , Kampus Hyberská, MeetFactory, Artist at risk, AVU

01.05. - 28.07. 2023

2. Vietnamská umělkyně

Název: Domov mé matky není můj domov

Umělkyně: **Lê Thị Hoài**

Kurátorka: Tamara Moyzes

„Domov mojí matky není můj domov“ zkoumá krizi identity mladé Asiatky žijící v Evropě. Hledá pocit sounáležitosti, přijetí a pochopení. Umělkyně se snaží vytvořit přenosné kořeny skrze vytvoření vlastní svatyně, která pochází z tradice kultu předků. Svatyně pro ni symbolizuje nejen víru ve mrtvé předky, ale také je s ní spojené přesvědčení o „morálním dluhu svým předkům,“ a uspořádání patriarchální, heteronormativní a konzervativní společnosti, se kterou autorka polemizuje.

Instalace je formou znovuuchoopení spirituální tradice skrze vytvoření svatyně. V objektech svatyně autorka Lê Thị Hoài míchá dohromady symboly a tvary, které představují její hodnoty a přesvědčení a původní významy předmětů kultu předků.

Instalace se skládá z textilního tisku, kde se prolínají symboly západních hodnot s vietnamským folklórním mýtem o původu, spolu s odkazy k rodině umělkyně Lê Thị Hoài.

Další součástí projektu je soubor keramických předmětů: nádoba na vonné tyčinky, set nádob k pití a uříznutý prst. Jde o kopie čínského porcelánu dekorovaného mixem symbolů od výrazného vlivu Číny ve Vietnamu, feminismu po queer politiku. Instalaci doprovází krátké video (po shlédnutí zapal) s narací, pálením dopisu určeného autorčiným mrtvým předkům v pozadí, zatímco se umělkyně snaží porozumět svým vzpomínkám skrze fotografie, které pořídila ve Vietnamu.

Témata výstavy probírá autorka v trilogii videí „Matčiny ruce,” kde promlouvá se svojí matkou. Mezigenerační a mezikulturní konfrontace vedla k mnoha překvapivým závěrům.

Lê Thị Hoài (1992, Đà Nẵng, VNM) je českovietnamská grafická designérka a vizuální umělkyně. Vystudovala žurnalistiku na UK, vizuální komunikaci na UMPRUM v Praze a v současnosti dokončuje umělecká studia na Sandberg Instituut v Amsterdamu. Pracuje pro časopis revue Prostor. Ve své volné tvorbě se věnuje identitární politice, feminismu a „přenosným kořenům“.

01.08. - 31.10. 2023

3. Queer Art

Název: Sľibovali jsme si lepší budoucnost

Umělkyně: **Kristián Németh**

Kurátorka: Tamara Moyzes

Nedávne udalosti na Slovensku, dvojité vraždy na Zámockej ma prinútili vytriezvieť a vnímať skutočnú realitu okolo nás, mimo našej bubliny. Slovensko je silno katolícka krajina, kde medzi občanmi prevláda homofóbia, veľká časť politikov a političiek ale aj cirkevní predstavitelia LGBTI+ ľudí vnímajú ako menejcenných, chorých, zdegradovaných. Táto rétorika sa udomácnila na pracoviskách, sociálnych sieťach, v uliciach, kostoloch, rodinách. Výsledok je smrť Matúša a Juraja.

WE PROMISED OURSELVES A BETTER WORLD

Sľibovali jsme si lepší budoucnost

Kristián Németh

Kurátorka / Curator:

Tamara Moyzes

Vernisáž / Opening

25.10.2022 v 19:00h.

Výstava potrvá do 25.11.2022

Artivist Lab, Kampus Hybernská, Hybernská 4, Prague 1

Náši partneři

ARTIVIST LAB

MINISTERSTVO
KULTURY

DU

ČESKÉ
KRAJE

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Mediační partner

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

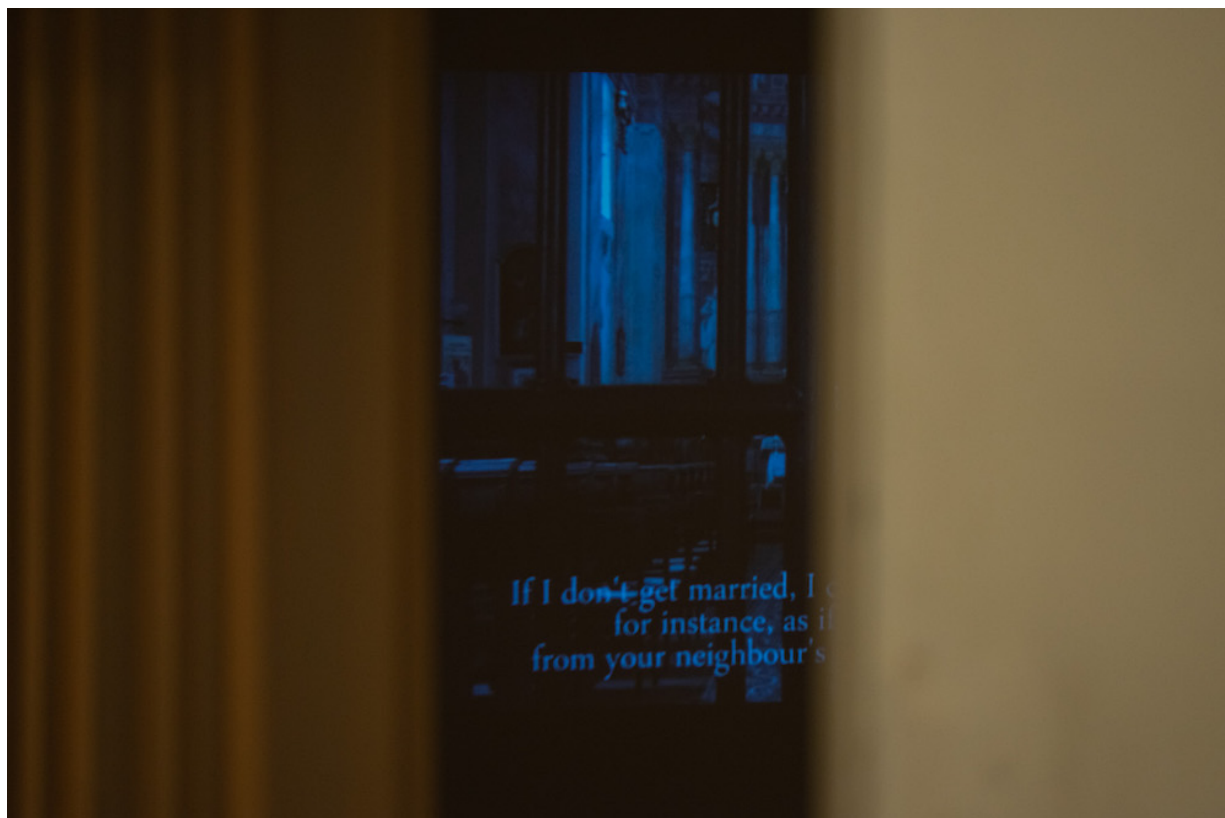
Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Stavba
Kulturního
Centra

Videá, ktoré prezentujem v galérii Artivist Lab majú staršie datovanie. Od ich vzniku prešlo vyše 12 rokov. Videá som vytvoril a vypustil do sveta s nádejou, že prispejú k spoločenskej zmene a situácia a postavenie LGBTI+ ľudí sa zlepší. Nič sa ale nezmenilo, lepšia budúcnosť, ktorú som si sľuboval neprišla.

V prvej, v úvodnej miestnosti vidíme video Love Song (2010), ktoré znázorňuje dvoch mužov pri intímnom momente, pri trení sa o brady. Táto aktivita vytvára aj špecifický zvuk, ktorý je ale počas prezentácie v galérii vypnutý, divák si tento "love song" musí domyslieť. Video je premietané na plátno, ktoré evokuje posteľnú plachtu pohodenú na zem, miesto činu dvoch mužov. Projekcia videa je bledá, stráca sa, tak ako identity, požiadavky, túžby LGBTI+ ľudí sa strácajú a sú prehliadané spoločnosťou a politickou mocou.

V druhej miestnosti je jasno viditeľné a čitateľné video Mreže (2009), ktoré autoritatívne prevalcuje subtilnú prvú miestnosť. Video ukazuje postoj katolíckej cirkvi k LGBTI+ ľuďom na základe reálnej spovede medzi farárom a mnou. Spoveď bola zaznamenaná diktafónom a postprodukčne spojená s videozáznamom z kostola. Video začína pohľadom na kríž. Postupne ako sa dostávame k otázke sexuálnych menších, kamera sa pomaly oddiaľuje a na záver je divákovi alebo diváčke zobrazený celý interiér kostola cez mreže. Odchádzam bez rozhrášenia a bariéra medzi katolíckou cirkvou a LGBTI+ ľuďmi zostáva.

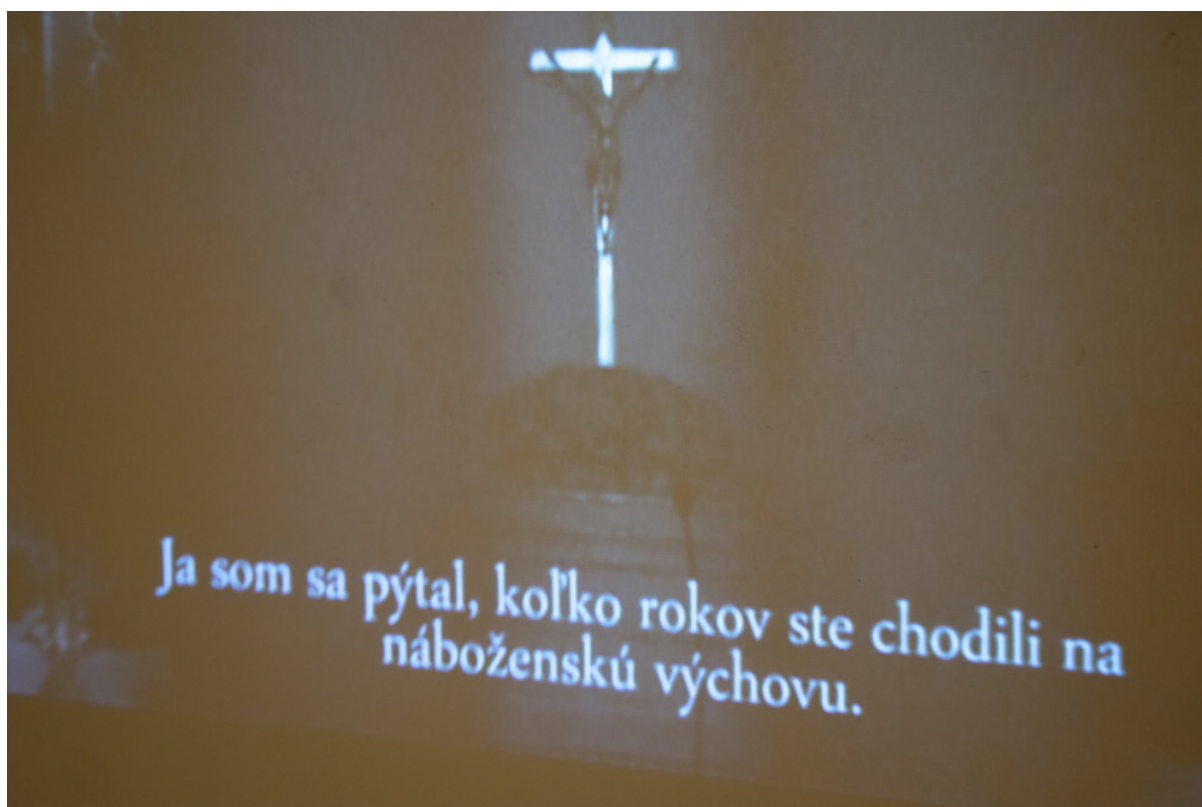
Videá sú prepojené do jedného celku pomocou architektúry výstavy. Závesy majú primárnu funkciu niečo alebo niekoho zakrývať a odkrývať a často sa používajú v spovedniciach. Telová farba evokuje farbu ľudskej pokožky. Závesy sú miestami hladké, korektne zavesené, inde zas znefunkčnené s vypálenými dierami, jazvami ako sú duše a telá LGBTI+ ľudí dlhoročne stigmatizované spoločnosťou na Slovensku.

Text: Kristián Németh

Kristián Németh, slovenský LGBT umělec, se ve své tvorbě opakovaně zaměřuje především na reflexi a kritiku katolické církve fungující v podmínkách demokracie 21. století; na její vnitřní mechanismy a paradoxy, její tajnůstkářství, nepřiznané hříchy těch, kteří ji oficiálně zastupují, a stav nespravedlnosti těch, kterých se tyto činy dotýkají.

Kristian Nemeth je multimediální umělec, který se narodil v roce 1983 v Dunajské Středě na Slovensku a žije a působí v Bruselu v Belgii, je finalista Ceny Oskára Čepana 2020.

05.11. - 31.12 2023

4. Romska umělkyně

Název: „Baví mě být“ / VHL Syndrom

Umělec: **Věra Duždová Horváthová**

Kurátorka: Tamara Moyzes

Umelkyňa Věra Horváthová na výstave „BAVÍ MĚ BÝT alebo VHL SYNDROM“ nám dovoľuje nazrieť do jej osobného života pomocou foto-príbehov a videoinštalácie.

Výstava je postavená na scenári, ktorý sa lineárne a dejovo vyvíja. Je sprevádzaná osobnými výpoveďami a textami umelkyne. Dejovo začína jej vzťahom s otcom a predstavuje prvý rodinný zlom, čím bola choroba a vzápätí smrť jej mami. V tomto období sa Věra sama dozvedela, že trpí vzácným genetickým onemocnením. Věre bolo jasné, že sa jej a jej rodine následne zmenil celý svet. Túto realitu zlomu komentuje fotografiou, na ktorej fajčí prvýkrát pred vlastným otcom.

Výstava pojednáva ťažké životné otázky, ktoré však umelkyňa dokáže podať so sarkastickým nadhľadom. A práve ten je pre Věru nosnou životnou silou, ktorá jej osobne a celej jej výstave dodáva krásny manuál, ako ďalej pokračovať v optimizme a zároveň si uvedomovať

svoje fyzické hranice. Je až poetické do akej miery sa na výstave „BAVÍ MĚ BÝT alebo VHL SYNDROM“ dostávame cez osobný príbeh do vnútra česko-rómskej rodiny.

Věra Duždová Horváthová sa narodila v rómskej rodine a od detstva na ňu vplývala jej mama, ktorá po revolúcii aktívne založila Rómskú organizáciu a pôsobila v svojej komunite, pre ktorú sa snažila získať medzinárodný hlas ako reflexiu na medzinárodný Rómsky Kongres, ktorý sa uskutočnil v apríli 1978 v Ženeve v Švajčiarsku.

Věra študovala na FAMU a na AVU v ateliéri Nové média I. u Tomáša Svobodu. Od roku 2005 sa aktívne zapájala a pracovala pre rôzne rómske neziskové organizácie ako intelektuálka a umelkyňa. Na Romea TV založila spolu s Davidom Tišerom prvé Rómske spravodajstvo "HIRI". Od roku 2012 spoluzaložila skupinu "Romane Khale Panthera", ktorá pôsobí na hranici umenia a aktivizmu. Věra vystavovala v Indii na projekte ArtSlant, v Rakúsku v Grazi, v Nemecku v Berlíne, vo Francúzsku v Štrasburgu a v Prahe v DOXe, na Ministerstve kultúry v Nostickom Paláci alebo v galerii Akadémie výtvarných umění GAVU.